

Zajímá Boha naše tělo?

Evangelium jako dobrá zpráva
pro naši tělesnou schránku

SAM ALLBERRY

Nakladatelství KMS

Přeloženo z anglického originálu
What God Has to Say about Our Bodies
Copyright © 2021 Sam Allberry

Published by Crossway
A publishing ministry of Good News Publishers
Wheaton, Illinois 60187, USA
All rights reserved.

Vydalo © Nakladatelství KMS, s. r. o.
Primátorská 41, 180 00 Praha 8
První vydání – 2023

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této knihy nesmí být bez písemného svolení vydavatele reprodukována nebo šířena v žádné podobě elektronické ani mechanické, včetně fotokopií, nahrávek či zařízení do informačních sítí nebo vyhledávacích systémů.

Biblické citace, pokud není uvedeno jinak, jsou převzaty z Českého studijního překladu, Nakladatelství KMS, s. r. o., 2009. Dále byly použity biblické citace z Bible, překladu 21. století, Biblion, o. s., 2009 (B21) a Českého ekumenického překladu, Česká biblická společnost, 2000 (ČEP).

ISBN 978-80-7664-050-4 – tištěná verze
ISBN 978-80-7664-051-1 – PDF verze

„Jsem moc ráda, že mohu tuto knihu doporučit, a dělám to s maximálním nadšením. Na vydání Samovy knihy jsem se velmi těšila a musím říct, že mě vůbec nezklamala. Biblicky a komplexně se vypořádává se všemi aspekty života v našich padlých tělech, která na svou obnovu teprve čekají. Činí tak se spisovatelským umem, a tak přináší četba tohoto díla potěšení. Samova empatie s lidmi a jejich všemožným trápením, která naše hříšná těla přinášejí, je plná pochopení a něhy. Přečtěte si tuto knihu s očekáváním, že vám přinese osvícení a povznesení.“

Kathy Kellerová, asistentka ředitele komunikace
v Redeemer Presbyterian Church v New York City

„Součástí zmatenosti naší západní společnosti je i podobně zmatený pohled na vlastní tělo. Tento zmatek často zasahuje i církve, ačkoliv naše víra je založena na Slovu, které se stalo tělem. V této moudré a praktické knize Sam Allberry předkládá vizi lidského těla, které není animální či mechanistické, nýbrž stvořené a inspirované Kristem. Až si tuto knihu přečtete, získáte schopnost lépe se vypořádat nejen s takovými otázkami, jako jsou poruchy příjmu potravy, transsexualismus nebo transhumanismus, ale i s odvěkou debatou o ‚duši‘ a ‚těle‘ ve světle evangelia. Tato kniha ve vás vzbudí ještě větší bázeň a údiv nad slovy toho, který řekl: ‚Tohle je mé tělo, které pro vás bylo lámáno.‘“

Russel Moore, prezident Komise pro etiku
a náboženskou svobodu Jižní baptistické konvence

„Kazatel a teolog Sam Allberry dal církvi dar: svazek plný struktury a krásy související s tím, že Bůh nás stvořil v těle. Příliš dlouho evangelikální křesťané opomíjeli význam lidského těla jako nedílné součásti našeho vtělení a uřednictví. Velká část současné zmatenosti ve společnosti se dotýká také církve, protože jsme doposud dar lidského těla a jeho poselství o Bohu chápali nesprávně.“

Andrew T. Walker, profesor křesťanské etiky na Jižním baptistickém teologickém semináři, pracovník Centra pro etiku a veřejnou politiku

Zajímá Boha naše tělo?

Evangelium jako dobrá zpráva
pro naši tělesnou schránku

SAM ALLBERRY

*Mému nejmilejšímu tělu – společenství
Immanuel v Nashville.*

*Děkuji, že mi skrze vyučování a kulturu evangelia
týden za týdnem ukazujete,
jak je pro mě Ježíš důležitý.
Mám vás moc rád.*

Obsah

Předmluva	11
Úvod	17
Část první	
<i>Stvořená těla</i>	
1. Jsem úžasně stvořen – vzbuzuje to bázeň: <i>Tělo a jeho Stvořitel</i>	21
2. Člověk hledí na zevnějšek: <i>Tělo a naše identita</i>	43
3. Jako muže a ženu je stvořil: <i>Tělo a biologické pohlaví</i>	61
4. Bůh stvořil člověka: <i>Tělo a gender</i>	77
Část druhá	
<i>Porušená těla</i>	
5. Podrobení marnosti: <i>Tělo, trápení a stud</i>	97
6. Tělo je mrtvé kvůli hříchu: <i>Tělo, hřích a smrt</i>	113
7. Tělo, které jsi mi připravil: <i>Ježíšovo zlomené tělo</i>	133

Část třetí

Vykoupená těla

8. Chrám Ducha svatého: <i>Tělo a Kristus</i>	153
9. Jako živá oběť: <i>Tělo a uřednictví</i>	169
10. Mít jeho slavné tělo: <i>Tělo a očekávané vzkříšení</i>	195
Poděkování	209
Poznámky	211
Rejstřík biblických míst	219

Předmluva

Souhlasit s tím, že napíšete předmluvu ke knize jiného autora, může být poněkud riskantní, jelikož tak činíte ještě předtím, než si ji sami přečtete. Tuto výzvu jsem však přijal bez jakýchkoliv obav, jelikož Sama Allberryho znám a k tomu, s jakou hloubkou, jasností a praktickým přístupem vykládá evangelium, chovám obrovskou úctu.

Mám pro vás dobrou zprávu – kniha, kterou se právě chystáte přečíst, není jen dobrá, aktuální nebo čtivá; je zcela zásadní. Měla by ležet na pracovním stole každého kazatele, vedoucího, rodiče, ale i každého křesťana, který se chce vypořádat se zmatky panujícími kolem lidského těla, jimiž lidstvo poslední dobou prochází.

Rád bych vám osvětlil, proč považuji tuto knihu za tak důležitou. Evangelium Ježíše Krista zdaleka není jen zprávou o našem zrození a smrti. Často omezuje me evangelium na „evangelium minulosti“, tedy onen moment, kdy jsme si díky milosti uvědomili svůj hřích a uvěřili v odpuštění a smíření s Bohem skrze Ježíše

Krista. Případně se zaměříme na „evangelium budoucnosti“, tedy na nebeskou slávu, která je nám skrze milost zaslíbena. Mnozí věřící tomuto evangeliu minulosti a budoucnosti poměrně dobře rozumějí, avšak v tom, co se odehrává v jejich životě mezi tím, zeje poměrně velká díra. Nechápu, jak mohou osoba a dílo evangelia ovlivňovat naše chápání a reakce na věci kolem nás i v současnosti, tady a teď. Naneštěstí žijí mnozí křesťané v poměrně trvalém stavu jakéhosi evangelijního nevědomí, jehož ovoce vidíme všude okolo sebe.

Ve většině svých knih jsem se snažil vysvětlit, že evangelium Ježíše Krista je *aktuální* i dnes a že se týká manželských párů, rodičů, křesťanských vedoucích i těch, kteří se právě nacházejí v krizi středního věku nebo procházejí utrpením, a také jak souvisí se sexualitou a penězi. Evangelium je zásadní zvěstí o Boží zachraňující milosti v Ježíši Kristu a skrze tuto zprávu máme nahlížet na vše, co se v našem životě odehrává. Mezi „už“ našeho obrácení a „ještě ne“ našeho návratu domů máme k dispozici evangelium Ježíše Krista jako ten nejlepší hermeneutický, tedy výkladový nástroj, který nám Bůh dal. To, kde se zrovna v životě nacházíme, je definováno tím, jak sami sebe chápeme a s čím se setkáváme na své cestě tímto padlým světem. I když to možná zní otřepaně, neustále druhým lidem říkám, že když si nasadí brýle evangelia a znovu se podívají na svůj život, začnou ho najednou vnímat úplně jinak.

Myslím, že neexistuje lepší příklad toho, o čem jsem psal na předchozích řádcích, než právě kniha *Zajímá Boha naše tělo?*. Její genialita spočívá v tom, že vám

umožní pohlédnout na lidské tělo – což je téma, které nikdy v minulosti nemělo takový společenský a duchovní význam jako dnes – optikou evangelia. Poskytne vám jasný, od kulturního zmatku oproštěný, pohled na sebe samé jako na stvoření podle Božího obrazu. Navíc velmi oceňuji, že Sam tak činí bez sebemenší známky teologické arogance nebo pseudokřesťanské rýpavosti, nijak nezlehčuje hluboké boje s vlastní identitou, kterými někteří procházejí, ani nevyhlašuje žádnou kulturní válku. Tuto knihu neovlivňuje pouze *zvěst* o evangeliu, ale také *povaha* evangelia. To z ní dělá ještě přesvědčivější, přístupnější, povzbudivější a více motivující dílo.

Velkou část své spisovatelské služby jsem zasvětil výkladu evangelia, jež proměňuje lidské srdce. Jsem přesvědčen, že změna, která nezačíná v hloubi srdce, může možná stát za dočasnou změnou chování, nicméně skutečnou změnou nebude. Tímto způsobem jsem vykládal různé aspekty každodenního života, což ve mně začalo vyvolávat určité pochybnosti. Obával jsem se, že přílišné předuchovňování evangelia povede ke křesťanské kultuře, která lidské tělo v lepším případě opomíjí a v horším případě na něj pohlíží přímo negativně. Že začneme na druhé pohlížet jako na srdce bez těla. Evangelium pro duši, které otázku lidského těla zcela vynechává nebo ji přehlíží, není biblickým evangeliem. Evangelium, jež se nezabývá teologií těla, je evangeliem neúplným a nedostačujícím. Církev bez správné teologie těla založené na evangeliu nebude schopná reagovat na filozofické, psychologické, sociologické, vědecké a mediální výzvy této generace.

V dnešní době si naše společnost klade otázky, které dříve nikdo neřešil. Dnes už je téměř nemožné přihlížet se na sociální sítě, sledovat Netflix nebo číst on-line zpravodajství, a nenarazit přitom na stále se opakující otázky: *Kdo jsme? Jaký význam má naše lidské tělo? O co jde v sexu? Co je to vlastně gender?* Podobných diskusí se nemusíme obávat a považovat je za matoucí, protože Bůh nám na tyto otázky odpověděl ve svém Písmu. Jeho odpověď najdeme na nejrůznějších místech v Bibli, ať už jde o historické příběhy, Boží prohlášení, principy moudrosti, nebo o Boží nařízení a zaslíbení. Tato znepokojivá doba je pro nás příležitostí vykročit se soucitnou láskou a milostí k druhým lidem a promluvit do této těžké doby s jistotou právě proto, že k nám Bůh v tomto ohledu hovoří jasně.

Kniha, kterou se chystáte přečíst, je zásadní, protože nabízí ucelenou teologii vašeho těla. A teď opravdu nemluvím o nějakém ezoterickém, akademickém nebo neosobním pohledu na věc. Mluvím o teologii, která na sobě nese prach každodenního života. Teologii, která žije tam, kde žijeme my, a která promlouvá do oblastí, v nichž zápasíme. Teologii, která je odvážná a jasná a zároveň laskavá a plná milosti. Je to ten druh teologie, který vám nejen pomůže porozumět sobě samotným, ale který vás zároveň povede k vděčnosti Bohu za moudrost jeho Slova a za jeho Syna, který s námi sdílí majestát i lidskost fyzického těla.

Jsem za knihu *Zajímá Boha naše tělo?* velmi vděčný a věřím, že po přečtení za ni budete vděční i vy. Nevím o žádné jiné knize, která by tak jasným, a přitom laskavým způsobem hovořila do neustále narůstající úz-

kosti, která svírá naši společnost. Modlím se za to, aby vás tato kniha nevedla jen k ujasnění názorů, ale také k srdcím naplněným vděčností a chválou za toho, který v zahradě utvořil naše těla a který nám jednou dá nové tělo určené pro náš konečný domov.

Paul David Tripp

3. prosince 2020

Úvod

Většinou se začneme zaobírat svým tělem až v okamžiku, kdy je s ním něco v nepořádku. Něco nás začne bolet. Anebo se nám něco na našem vzhledu přestane líbit a chceme to změnit. Krom toho ale povětšinou žijeme ve sladké bezstarostnosti.

Pamatuji si, jak jsem jako školák při hodině biologie poprvé uviděl plastový model lidského těla a jeho vnitřního fungování – kostru, jednotlivé orgány, střeva a další části – a pociťoval jsem zvědavost a zároveň odpor. Připadalo mi to úžasně složité, komplikované a také trochu nechutné. Představa, že tohle všechno mám ve svém těle i já, byla zvláštní. Nijak mě nelákalo dozvědět se o tom víc. I dnes, když mám nějaký zdravotní problém, zjistím si jen tolik informací, abych porozuměl lékařovu sdělení. Víc to neřeším a jsem spokojený.

Pokud se o své fyzické tělo zajímáme až ve chvíli, kdy nám začne působit problémy, tím spíše je pro nás složité věnovat mu pozornost v duchovní rovině. Už

samotné slovo „duchovní“ značí, že mluvíme o něčem mimo fyzický rámeček. Když jsem tedy občas během hovoru zmínil, že píšu křesťanskou knihu o těle, většinou se mě lidé s udiveným výrazem ptali, zda bude má kniha o církvi, jejíž fungování bývá často k lidskému tělu přirovnáváno. Dávalo jim to větší smysl než kniha o skutečném, fyzickém těle.

Proto jsem se rozhodl napsat tyto stránky. Mnohé z nás překvapí, kolik toho Bible o našem těle říká. A ještě víc vás možná překvapí to, že evangelium Ježíše Krista je pro naše tělo *dobrou zprávou*.

Vaše tělo – stejně jako to moje – tu není jen tak náhodou. Pro Boha je podstatné. Zná ho. Stvořil ho. Záleží mu na něm. Kristus nezemřel a nebyl vzkříšen proto, abychom jednoho dne ze svého těla unikli, ale aby ho on jednoho dne *vykoupil*. Písmo nám říká, že naše tělo má velký význam i v duchovní rovině – mnoho aspektů novozákonního uřednictví je připodobněno k lidskému tělu – a je součástí Božího věčného plánu s námi.

Část první

Stvořená těla

Jsem úžasně stvořen – vzbuzuje to bázeň

Tělo a jeho Stvořitel

Kdykoliv se pustím s některými ze svých amerických přátel do diskuse, ve které zemi se žije lépe (pocházím z Velké Británie), mám obvykle pocit, že tahám za kratší konec. Samozřejmě i Velká Británie má něco do sebe. Najdete tu čaj se smetanou, venkovské hospůdky, umírněné počasí, čokoládu, která nechutná jako vosk, a hrady, které nejsou z plastu. Jenže Amerika má také mnoho co nabídnout: optimismus, skutečně dobrou limonádu, zákaznický servis, lepší zubaře a Grand Canyon. Když už se ale zdá, že stará dobrá Velká Británie v tomto souboji prohraje, vytáhnu trumf v podobě svátku Boxing Day, což je Druhý svátek vánoční. 26. prosinec je v Anglii státním svátkem, který patří mezi mé oblíbené. Po všem tom vánočním humbuku a gastronomických hodech je Boxing Day (svátek je pojmenovaný podle dáreků určených pro chudé, které se den po Vánocích balily do krabic) dnem oddechu. Můžete si odpočinout, prohlédnout si a užít dárky, které jste předchozího dne dostali pod stromeček,

navštívit širší rodinu nebo vyrazit na delší vycházku se psy. Abych to zkrátil, vánoční atmosféra pokračuje, ale už v mnohem poklidnějším duchu. Pořád je toho spousta, co se dá dělat, ale nic z toho není urgentní.

Dnes, kdy píšete tyto řádky, zrovna Boxing Day slavíme. Včera byly Vánoce. V kostele jsme vyslechli Janovo známé líčení toho, co se před mnoha lety událo v Betlémě: „*A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.*“ (J 1,14) To je poselství Vánoc: Bůh se stal člověkem. Už pouhá myšlenka, že nějaký Bůh vůbec existuje, je pro mnohé lidi skandální. Ještě skandálnější – nejen v době, kdy Jan tato slova napsal, ale i dnes pro nás – je to, co tenhle Bůh *udělal*. Stal se tělem. Teologové to nazývají inkarnací.

To, že Kristus přišel na zemi v podobě člověka, a díky tomu mohl zemřít za naše hříchy, povstat k novému životu, přivést nás do vztahu s Bohem a začít napravovat vše hříšné, tvoří jádro křesťanské víry. To ovšem znamená, a my tomu často nevěnujeme žádnou pozornost, že se nejprve musel stát *tělem*, aby mohl být jedním z nás. Aby se stal lidskou bytostí, musel na sebe vzít lidské tělo.

Stát se tělem, nejen si ho na pár let vyzkoušet. Čistě teoreticky se také mohl zjevit jako kompletně připravený třicetiletý muž, který už jen dá dohromady své učedníky, bude vyučovat o Božím království a pak zamíří na kříž. To, že se stal jedním z nás, ho stálo mnohem více. Stát se skutečným člověkem znamená, že musel projít fázemi lidského embrya v děloze, miminka v postýlce, batolete pokoušejícího se o první krůčky, teenagera procházejícího pubertou, dospělého